



MỘT NGÀY

ngày đó các em còn đi học
đường chiều tha thướt áo cô nương
từ khi đất nước tang thương khóc
mình thua, các em bỏ phố phường
lên non, tổ mẹ cha nhà nước
áo trắng nay thành áo bà ba
khăn rằn quần cổ câu ca đứt
“xưa tan trường về” nay tan luôn

NGUYỄN NAM AN

THƠ GỎI CON NHỎ NHÀ HÀNG XÓM

mẹ anh nói mẹ em vừa mất
anh gọi về sau mấy chục năm
nghe em hỏi mi rằng chừ rứa
thì như xưa cà chớn có thừa

nghe em nói vào trường mi học
phan chu trình năm lớp mười hai
trường con trai mà mi con gái
tao đi rồi ai hỏi bài ai

mà có hỏi thì mai mới nói
vì biết đâu mà giải thích coi
hai đường thẳng, song song hai đường thẳng
đụng vì sao, vì ở tuổi choai choai

nay biết ra thì gọi mi sự muội
dẫu cùng trường, mi nói đúng một năm
sau mất nước đổ vàng sao thành phố
cờ tự do chết nghẹn ở trong hầm

mi hỏi rằng tao đi chi lâu rứa
nhớ trường không mi kể chuyện cho nghe
thành phố cũ và những tên đường cũ
trong đầu tao như chuyện mới hôm tề

nên quá đã không về là hạnh phúc
kỷ niệm còn cho nắng đực mưa trong
nghe mi tao dầu theo chồng em đã
chỉ tay bằng mà ướt giọng long đong.

NGUYỄN NAM AN